

Tvångsomhändertaganden enligt LVU år 2007

FÖRORD

Länsstyrelsen har enligt 13 kapitlet 2 § socialtjänstlagen tillsyn över den socialtjänst som kommunerna inom länet svarar för. Målet med tillsynen är att utveckla socialtjänsten i enlighet med statsmakternas intentioner. Länsstyrelsen skall också se till att socialnämnderna fullgör sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. En ändring infördes i 13 kapitlet 2 § SoL 2008-04-01 att Länsstyrelsen skall kontrollera efterlevnaden av lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU).

LVU reglerar de situationer då frivilliga insatser inte kan komma till stånd eller inte bedöms som tillräckliga. Vården tar fasta på att det skall finnas ett behov av skydd, vård och behandling. Socialnämnden har en skyldighet att ingripa då förutsättningarna för vården är uppfyllda, och det finns inget krav på att frivilliga insatser först har prövats. LVU gäller för alla barn som vistas i Sverige oberoende av nationalitet eller härkomst.

I rapporten redovisas en statistiksammanställning av hur många flickor och pojkar i Östergötland som år 2007 har varit föremål för omedelbara omhändertaganden eller ansökningar om vård enligt LVU. Underlaget för rapporten utgörs av samtliga LVU-ansökningar och underställningar som har aktualiserats hos Länsrätten under 2007. Länsstyrelsen har tagit del av samtliga beslut och domar från Länsrätten, samt dessutom tagit del av socialnämndernas utredningar.

Rapporten är en årligen återkommande lägesbeskrivning av tvångsvården av barn och ungdomar i länet och kan ses som ett underlag för analys och diskussion i berörda kommuner.

Linköping i juli 2008

Bo Silén
Socialdirektör

Per Karlsson
Socialkonsulent

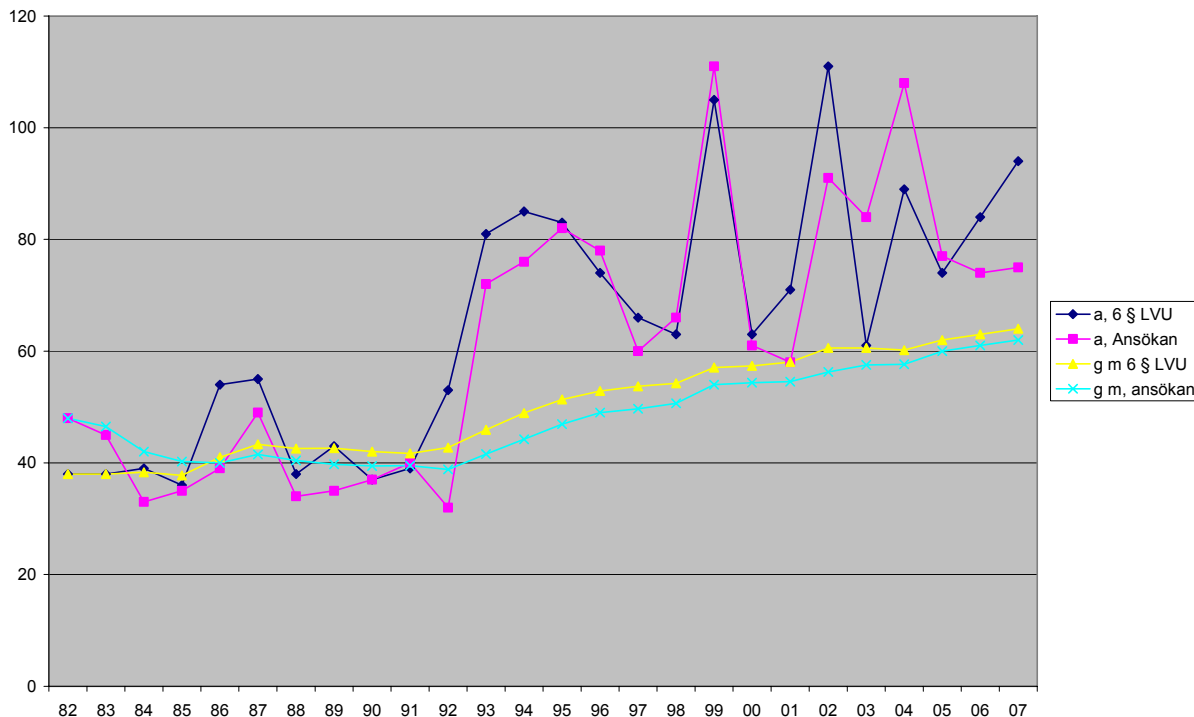
INNEHÅLLSFÖRTECKNING

SAMMANFATTNING	5
1. INLEDNING	9
2. SYFTE	10
3. METOD	10
4. OMEDELBARA OMHÄNDERTAGANDEN ENLIGT 6 § LVU	11
4.1 INDIKATIONER FÖR OMEDELBARA OMHÄNDERTAGANDEN	12
4.2 DE OMEDELBART OMHÄNDERTAGNA BARNENS ÅLDER OCH KÖN	12
4.3 DE OMEDELBART OMHÄNDERTAGNA BARNEN, AVSEENDE KÖN	13
5. ANSÖKNINGAR OM VÅRD ENLIGT LVU	15
5.1 INDIKATIONER FÖR VÅRD	16
5.2 ANSÖKAN OM VÅRD ENLIGT LVU, AVSEENDE ÅLDER OCH KÖN	16
5.3 ANSÖKNINGAR OM VÅRD ENLIGT LVU, AVSEENDE KÖN	17
5.4 SKÄL TILL ANSÖKNINGAR OM VÅRD ENLIGT LVU, AVSEENDE MILJÖFALL	18
5.5 SKÄL TILL ANSÖKNINGAR OM VÅRD ENLIGT LVU, AVSEENDE	19
BETEENDEFALL	19

SAMMANFATTNING

Under 2007 var sammanlagt 94 flickor och pojkar föremål för omedelbara omhändertaganden enligt LVU. Socialnämnderna ansökte om LVU-vård för 75 flickor och pojkar.

Diagram

De omedelbara omhändertagandena år 2007 ökade med 10 personer medan ansökningar om vård ökade med en person jämfört med år 2006.

Omedelbara omhändertaganden

Antalet flickor och pojkar som blev omedelbart omhändertagna år 2007 uppgick till 95, varav 43 på grund av brister i hemmiljön och 47 på grund av eget beteende. Därutöver omhändertogs fem flickor och pojkar på båda grunderna. Länsrätten fastställde omhändertagandena i 77 fall.

I Åtvidaberg, Vadstena och Boxholms kommuner gjordes inget omedelbart omhändertagande. Av de flickor och pojkar som omhändertagits år 2007 är 67 procent i åldrarna 13 år och äldre. Jämfört med 2006 har det totala antalet flickor och pojkar som omhändertagits omedelbart ökat, från 84 till 95.

Under år 2007 omhändertogs 39 flickor och 56 pojkar. Flickorna omhändertogs i 33 procent av fallen på grund av sitt eget beteende medan motsvarande siffra för pojkar var 61 procent.

Antalet omedelbara omhändertaganden av flickor år 2007 minskade med 15 procent jämfört med år 2006. För pojkar ökade antalet omedelbara omhändertaganden med 47 procent jämfört med föregående år.

Ansökan om beredande av vård

Antalet flickor och pojkar som var föremål för ansökan om beredande av vård 2007 uppgick till 75 stycken, varav 39 på grund av brister i hemmiljön och 25 på grund av eget beteende. För 11 flickor och pojkar skedde ansökan på båda grunderna. Ansökningarna ledde till bifall i 64 ärenden, 10 ansökningar avslogs. Ett ärende avskrevs.

Av de 76 ansökningarna föregicks 40 av ett omedelbart omhändertagande.

I tre kommuner, Ödeshög, Vadstena och Boxholm, gjordes inga ansökningar om LVU-vård under 2007.

Det totala antalet ansökningar är i princip på samma nivå som föregående år, 75 stycken år 2007 jämfört med 74 stycken 2006. Sedan 2005 har det varit små variationer i antalet ansökningar om vård.

År 2007 ansökte kommunerna om vård för 36 flickor. Det är en ökning med tre jämfört med år 2006. För pojkar har det skett en minskning från 41 år 2006 till 39 år 2007.

Av miljöfallen var olika former av brister i omsorgen den vanligaste orsaken till ansökan om vård. Bristerna bestod oftast av psykisk eller fysisk vanvård eller försummelse. Antalet sådana ärenden var 32 stycken. Därefter var missbruk hos föräldrarna den vanligaste orsaken med 11 ärenden. Barnmisshandel hade förekommit i fyra ärenden.

Av beteendefallen var ett socialt nedbrytande beteende den vanligaste orsaksfaktorn. En närmare granskning av socialnämndernas utredningar visar att vanliga faktorer i dessa ungdomars livssituation har varit konfliktfyllda relationer med närstående, psykisk ohälsa och ett utanförskap när det gäller skola och fritid. Under 2007 omhändertogs 13 ungdomar på grund av ett socialt nedbrytande beteende, och 11 ungdomar omhändertogs på grund av en kombination av olika destruktiva beteenden.

Under de tre senaste åren har antalet flickor och pojkar som varit föremål för ansökan om vård legat på ungefär samma nivå. Andelen ungdomar som omhändertas är högre jämfört med yngre barn. Det har skett en ökning när det gäller andelen flickor vid ansökan om vård medan klart fler pojkar omhändertas omedelbart jämfört med år 2006.

Länsstyrelsens kommentarer

Länsstyrelsen har under många år följt utvecklingen av tvångsvården. Under de senaste tio åren har avvikelserna varit små. Utifrån detta kan man inte dra några slutsatser eller se några tendenser.

En tydlig ambition på senare år har dock varit att samtliga kommuner vill bedriva mer vård och behandling på hemmaplan. Kommunala resurser har byggts upp för detta. I sex av länets kommuner har antalet ansökningar om vård minskat jämfört med föregående år. I fem kommuner är det samma antal som föregående år eller marginella öknings. Mot denna bakgrund är de större öknings av antalet omhändertaganden som skett i Finspångs och Norrköpings kommun värda att notera. Av Länsstyrelsens statistik framgår att av sammanlagt 34 ansökningar om vård i Norrköpings kommun år 2007 är 26 gällande ungdomar. Av dessa är 16 flickor i tonåren, vilket kan jämföras med sju flickor i tonåren under år 2006.

Regeringen gav länsstyrelserna i uppdrag att under 2006 och 2007 genomföra en större tillsyn inom den sociala barn- och ungdomsvården. Uppdraget slutfördes och redovisades 1 april 2008. Det nationella resultatet överensstämmer i väsentliga delar med resultatet för kommunerna i Östergötland:

- I flera kommuner saknas det konkreta och uppföljningsbara mål för socialtjänstens arbete med barn och familjer. Få kommuner har därför en fortlöpande utvärdering av sina insatser och mål.
- Barnavårdsutredningar är av varierande kvalitet. Det förekommer att utredningstider överskrids utan förlängningsbeslut. Barn är inte alltid synliga i utredningarna. Ett sätt att höja kvaliteten på handläggningen är att använda handläggnings- och dokumentationssystemet Barns behov i Centrum (BBIC).
- Det finns inte rutiner i alla kommuner för hur en anmälan skall handläggas. Motiveringen till att inte inleda utredning kan ofta ses som otillräcklig. Det finns grupper som riskerar att inte bli utredda. Många gånger tar det för lång tid innan beslut fattas om en utredning skall inledas eller inte.
- Det finns brister i hur vården följs upp och hur man ser till att målen med vården uppnås. I flera kommuner saknas rutiner för överväganden av vården, vilket ska ske var sjätte månad. Vårdplaner och genomförandeplaner saknas i vissa placeringar eller är ofullständiga. Flera barn som är placerade i familjehem får inte träffa sin socialsekreterare och ha enskilda samtal minst en gång per halvår.

Huruvida en förbättrad kvalitet på den sociala barn- och ungdomsvården kommer att leda till ett minskat antal tvångsomhändertaganden av barn och ungdomar låter sig inte enkelt besvaras. Det är en fråga som också hänger ihop med barns levnadsvillkor i ett vidare perspektiv. När kriterierna för tvångsvård är uppfyllda är socialtjänsten skyldig att ingripa. Klart är dock att en högre kvalitet leder till en bättre vård och en ökad rättssäkerhet för de barn och familjer som blir föremål för socialtjänstens insatser.

1. INLEDNING

Placering utanför det egna hemmet kan göras med stöd av Socialtjänstlagen (SoL) eller Lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU).

I 6 kapitlet föräldrabalken (FB) ges de grundläggande bestämmelserna till skydd för barn. I 1 § föreskrivs att barn har rätt till omvårdnad, trygghet och en god fostran. Barn skall behandlas med aktning för sin person och egenart och får inte utsättas för kroppslig bestraffning eller annan kränkande behandling. Vårdsnaden handhas enligt 2 § i första hand av föräldrarna.

Vid sidan av vårdnadshavarna har socialnämnden ett särskilt ansvar för barn och ungdom. I 5 kapitlet 1 § SoL föreskrivs att socialnämnden skall verka för att barn och ungdom som riskerar en ogynnsam utveckling får det skydd och det stöd som de behöver och, om hänsynen till den unges bästa kräver det, vård och fostran utanför det egna hemmet i familjehem eller hem för vård eller boende. Placeringen kan i sådana fall göras med stöd av 4 kapitlet 1 § SoL om barnens vårdnadshavare och den unge själv, om hon/han fyllt 15 år, lämnar samtycke till vården.

I de fall där behov av insatser finns, men placering för vård enligt SoL eller LVU inte är nödvändig, kan någon form av öppenvård erbjudas barnet/den unge eller dennes familj. Socialtjänstens öppenvård innehåller många olika insatser vilka i de flesta fall ges i form av bistånd enligt 4 kapitlet 1 § SoL. Det kan vara allt från öppen dagverksamhet utan närvarokontroll till målinriktade program där barnet eller ungdomen är inskriven en bestämd tid.

Enligt 1 § LVU skall insatser inom socialtjänsten för barn och ungdom göras i samförstånd med en unge och hans vårdnadshavare enligt bestämmelserna i socialtjänstlagen. Den som är under 18 år skall dock beredas vård enligt LVU, om någon av de situationer som anges i 2 eller 3 §§ LVU föreligger och det kan antas att behövlig vård inte kan ges den unge med samtycke av den eller dem som har vårdnaden om honom och, när den unge fyllt 15 år, av henne/honom själv. Vid beslut om vård med stöd av LVU har föräldrarna kvar den rättsliga vårdnaden om barnen. Föräldrarnas bestämmanderätt över barnen begränsas dock i den omfattning som behövs för att LVU-vård skall kunna ges. Vård med stöd av LVU kan förekomma i två huvudfall, de s.k. miljöfallen och beteendefallen.

I 2 § LVU om ”miljöfall” sägs:

Vård skall beslutas om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas. Vård enligt 2 § LVU skall upphöra senast när den unge fyller 18 år.

I 3 § LVU om ”beteendefall” sägs:

Vård skall också beslutas om den unge utsätter sin hälsa eller utveckling för en påtaglig risk att skadas genom missbruk av beroendeframkallande medel, brottslig verksamhet eller något annat socialt nedbrytande beteende.

I vissa ärenden föreligger grund för omhändertagande av både beteende- och miljöskäl.

Vård med stöd av 3 § LVU får även beredas den som fyllt 18 år men inte 20 år enligt 1 § 3 st, om sådan vård med hänsyn till den unges behov och personliga förhållanden i övrigt är lämpligare än annan vård och det kan antas att behövlig vård inte kan ges med den unges samtycke. Vård som beslutas enligt 3 § LVU skall upphöra senast när den unge fyller 21 år.

Omhändertagande av barn och ungdomar med tvång är en av de mest ingripande åtgärder som samhället kan vidta mot den enskildes vilja. Innan ett barn blir föremål för insatser enligt LVU har ofta en rad insatser gjorts för att försöka komma tillrätta med de aktuella problemen eller också kan sådana insatser ha avböjts av vårdnadshavarna eller den unge själv, om denne är över 15 år.

Socialnämnden får själv besluta om omedelbart omhändertagande enligt 6 § LVU om det är sannolikt att den unge behöver beredas vård enligt LVU och rättsens beslut om vård inte kan avvaktas med hänsyn till risken för den unges hälsa eller utveckling eller till att den fortsatta utredningen allvarligt kan försvåras eller vidare åtgärder hindras. Beslut om omedelbart omhändertagande skall underställas Länsrätten inom en vecka efter det att beslutet fattades.

2. SYFTE

Länsstyrelsen genomför årligen en statistksammanställning av LVU-domar för att kunna följa utvecklingen av i vilken utsträckning LVU tillämpas vad avser omedelbara omhändertaganden och ansökningar om vård. Detta för att kunna uppmärksamma förändringar över tid och analysera orsaker till eventuella avvikelser och göra kommunerna uppmärksamma på utvecklingen av tvångsvården.

3. METOD

I redovisningen ingår samtliga LVU-ansökningar och underställningar avseende Östergötland som aktualiserats hos Länsrätten under år 2007 och där besluten och domarna tillställts Länsstyrelsen. Länsstyrelsen har dessutom tagit del av socialnämndernas utredningar.

Varje enskilt barn som omfattades av ett beslut eller en dom enligt LVU har räknats som ett ärende. Ett enskilt barn kan ha varit föremål för flera beslut eller domar enligt LVU under perioden. Varje beslut eller dom har räknats separat.

4. Omedelbara omhändertaganden enligt 6 § LVU

Tabell 1. Beslut om omedelbara omhändertaganden enligt 6 § LVU underställda Länsrätten i Östergötlands län under åren 2006-2007.

Kommun	Antal barn		Fastställt		Ej fastställt		Avskrivet		Föränd.
	2006	2007	2006	2007	2006	2007	2006	2007	
Boxholm	3	0	3	0	0	0	0	0	-3
Finspång	4	12	3	7	1	4	0	1	8
Kinda	2	1	2	1	0	0	0	0	-1
Linköping	29	29	23	25	4	1	2	3	0
Mjölby	4	2	4	2	0	0	0	0	-2
Motala	11	12	7	12	2	0	2	0	1
Norrköping	19	33	14	25	2	4	3	4	14
Söderköping	3	3	2	3	1	0	0	0	0
Vadstena	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Valdemarsvik	0	1	0	1	0	0	0	0	1
Ydre	1	1	1	1	0	0	0	0	0
Åtvidaberg	4	0	4	0	0	0	0	0	-4
Ödeshög	4	1	3	1	1	0	0	0	-3
SUMMA	84	95	66	78	11	9	7	8	11

Antalet barn och ungdomar som blev omedelbart omhändertagna uppgick år 2007 till 95 stycken. Det är en ökning med 11 stycken (13 procent) i förhållande till år 2006. Länsrätten fastställde omhändertagandena i 78 fall.

Under perioden 1995 till och med 2007, fördelade sig antalet omedelbara omhändertagna barn och ungdomar på följande sätt:

1995: 83 1996: 74 1997: 66 1998: 63 1999: 105 2000: 64
 2001: 71 2002: 111 2003: 61 2004: 89 2005: 75 2006: 84
 2007: 95

I tre kommuner, Boxholm, Vadstena och Åtvidaberg, gjordes inga omedelbara omhändertaganden 2006.

4.1 Indikationer för omedelbara omhändertaganden

Tabell 2. Barn och ungdomar som under åren 2006-2007 blev omedelbart omhändertagna enligt 6 § LVU. Antal och andel barn och ungdomar efter indikation (orsak till omhändertagandet).

Indikation	Antal barn		Andel av samtliga barn	
	2006	2007	2006	2007
Brister i hemmiljön (2 § LVU)	48	43	57%	45 %
Den unges beteende (3 § LVU)	31	47	37%	50 %
Brister i hemmiljön och den unges beteende (2 § + 3 § LVU)	5	5	6%	5 %
Summa	84	95	100%	100%

Socialnämndernas beslut om omedelbara omhändertaganden år 2007 har i 43 fall föränletts av brister i den unges hemmiljö, i 47 fall är orsaken till omhändertagandena den unges eget beteende. I fem fall har besluten föränletts av både brister i den unges hemmiljö samt den unges beteende. Vid en jämförelse med 2006, framgår att andelen miljöfall minskat med 12 procentenheter och andelen beteendefall ökat med 13 procentenheter. Andelen fall orsakade av både miljö och den unges beteende har minskat med en procentenhet.

4.2 De omedelbart omhändertagna barnens ålder och kön

Tabell 3. Åldersfördelning och kön, barn och ungdomar som omhändertagits enligt 6 § LVU under åren 2006-2007.

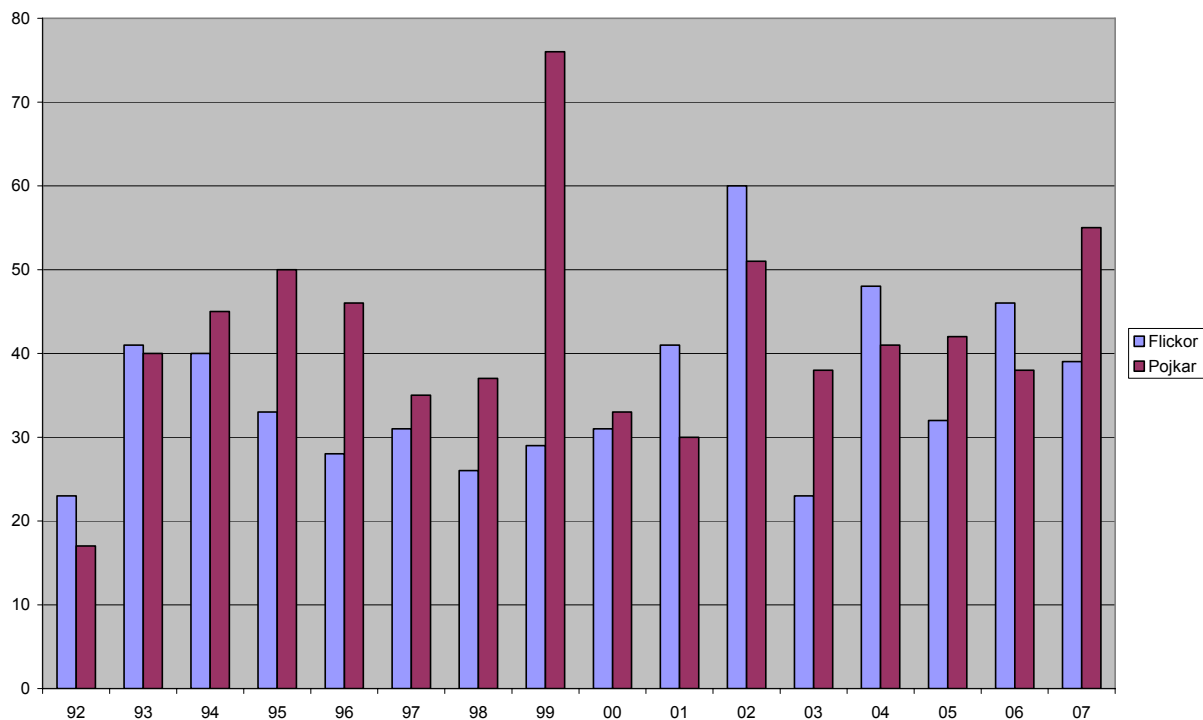
De omedelbart omhändertagna barnens och ungdomarnas ålder och kön					
Ålder	Flickor		Pojkar		Summa
	2006	2007	2006	2007	2007
0-3 år	5	7	6	8	15
4-6 år	3	4	5	2	6
7-9 år	3	3	6	3	6
10-12 år	6	0	3	4	4
13-14 år	6	8	5	8	16
15-17 år	22	16	11	29	45
18<20 år	1	1	2	2	3
Summa	46	39	38	56	95

Antalet flickor som omhändertogs omedelbart minskade med 7 stycken (15 procent) år 2007 jämfört med år 2006. Antalet pojkar som omhändertogs ökade med 18 stycken (47 procent).

4.3 De omedelbart omhändertagna barnen, avseende kön

Under perioden 1992 till och med 2007, fördelade sig antalet omedelbart omhändertagna barn och ungdomar på följande sätt avseende kön.

Diagram 1. Antal barn och ungdomar som varit föremål för omedelbara omhändertaganden enligt LVU Åren 1992-2007, fördelade efter kön.

Av samtliga barn och ungdomar som blev omedelbart omhändertagna någon gång under året var 41 procent flickor och 59 procent pojkar.

5. Ansökningar om vård enligt LVU

Tabell 4. Ansökningar om vård enligt LVU som varit föremål för prövning av Länsrätten i Östergötlands län under åren 2006-2007.

Kommun	Antal barn		Därav inledda med 6 § LVU		Bifall		Ej bifall		Avskrivet		Föränd.
	2006	2007	2006	2007	2006	2007	2006	2007	2006	2007	
Boxholm	2	0	2	0	2	0	0	0	0	0	-2
Finspång	2	8	1	5	2	8	0	0	0	0	6
Kinda	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0
Linköping	26	21	18	13	22	17	8	4	0	0	-5
Mjölby	8	2	3	1	8	1	0	0	0	1	-6
Motala	3	3	3	3	2	3	1	0	0	0	0
Norrköping	22	34	10	16	18	29	4	5	0	0	12
Söderköping	4	1	2	1	0	1	4	0	0	0	-3
Vadstena	2	0	0	0	2	0	0	0	0	0	-2
Valdemarsvik	0	2	0	1	0	2	0	0	0	0	2
Ydre	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1
Åtvidaberg	2	2	2	0	2	1	0	1	0	0	0
Ödeshög	2	0	2	0	2	0	0	0	0	0	-2
SUMMA	74	75	44	42	61	64	18	10	0	1	1

Under år 2007 ansökte socialnämnderna om LVU-vård för sammanlagt 75 barn och ungdomar. Det är en ökning av antalet ansökningar med en person jämfört med år 2006. Länsrätten fastställde omhändertagandena i 64 fall. Av de 75 fall där vårdansökan gjordes, föregicks dessa i 42 fall av omedelbart omhändertagande.

Under perioden 1995 till och med 2007, fördelade sig antalet barn och ungdomar som var föremål för LVU-ansökan på följande sätt:

1995: 82 1996: 78 1997: 60 1998: 66 1999: 111 2000: 61
 2001: 58 2002: 91 2003: 84 2004: 108 2005: 77 2006: 74
 2007: 75

Antalet barn och ungdomar som var föremål för ansökningar om LVU-vård år 2007 har ökat med en jämfört med 2006. I tre kommuner, Boxholm, Vadstena och Ödeshög, gjordes inga ansökningar om beredande av vård.

5.1 Indikationer för vård

Tabell 5. Barn och ungdomar som under åren 2006-2007 var föremål för ansökan om vård enligt LVU. Antal och andel barn och ungdomar efter indikation (orsak till omhändertagande).

Indikation	Antal barn		Procent av samtliga barn	
	2006	2007	2006	2007
Brister i hemmiljön (2 § LVU)	48	39	65%	52%
Den unges beteende (3 § LVU)	19	25	26%	33%
Brister i hemmiljön och den unges beteende (2 § + 3 § LVU)	7	11	9%	15%
Summa	74	75	100%	100%

Miljöfallen utgjorde år 2007 52 procent av ansökningarna, beteendefallen 33 procent och kombinationsfallen 15 procent. Vid en jämförelse med år 2006 framgår att andelen miljöfall har minskat med 13 procentenheter och andelen beteendefall har ökat med 7 procentenheter.

5.2 Ansökan om vård enligt LVU, avseende ålder och kön

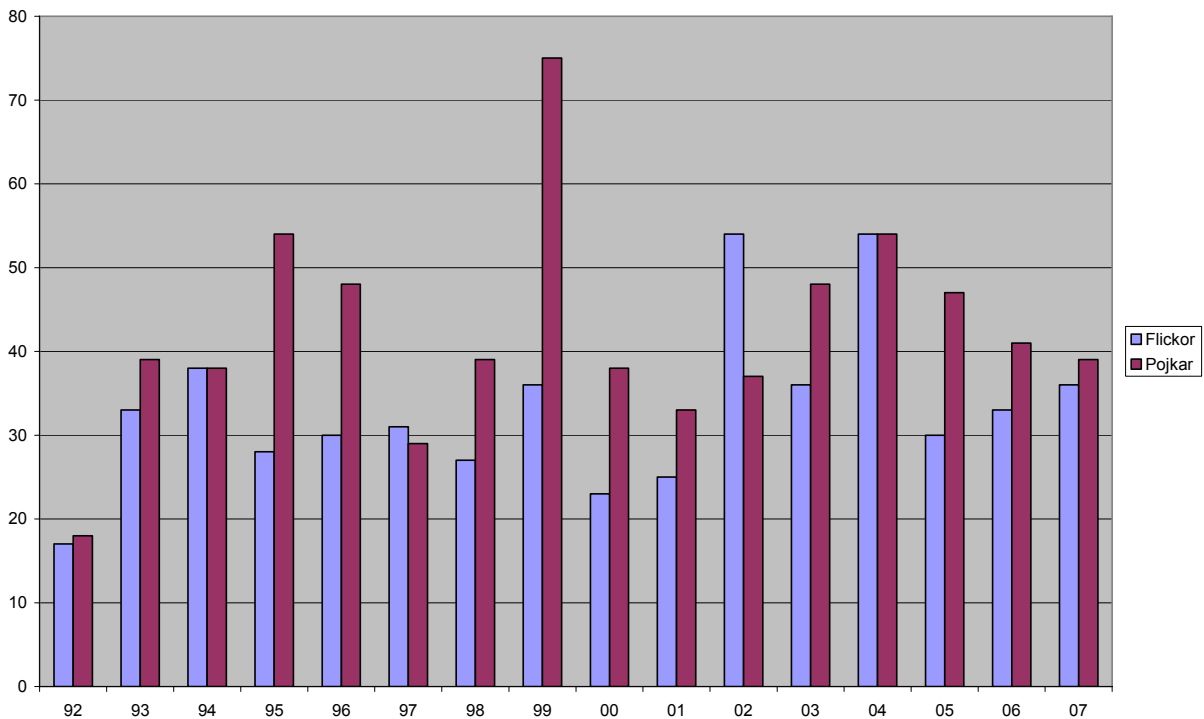
Tabell 6. Åldersfördelning och kön

Ålder och kön på de barn och ungdomar som varit föremål för ansökan om LVU-vård					
Ålder	Flickor		Pojkar		Summa
	2006	2007	2006	2007	
0-3 år	2	2	10	5	7
4-6 år	3	3	3	3	6
7-9 år	2	2	5	3	5
10-12 år	6	2	4	4	6
13-14 år	3	9	4	6	15
15-17 år	15	17	11	15	32
18<20 år	2	1	4	3	4
Summa	33	36	41	39	75

Av de barn och ungdomar som var föremål för Länsrättens beslut om LVU-vård under 2007, var 17 procent i åldrarna 0-6 år, 15 procent i åldrarna 7-12 år och 68 procent i åldrarna 13 år och äldre.

5.3 Ansökningar om vård enligt LVU, avseende kön

Diagram 2. Antal barn och ungdomar som varit föremål för ansökan om vård enligt LVU åren 1992-2007, Fördelade efter kön.

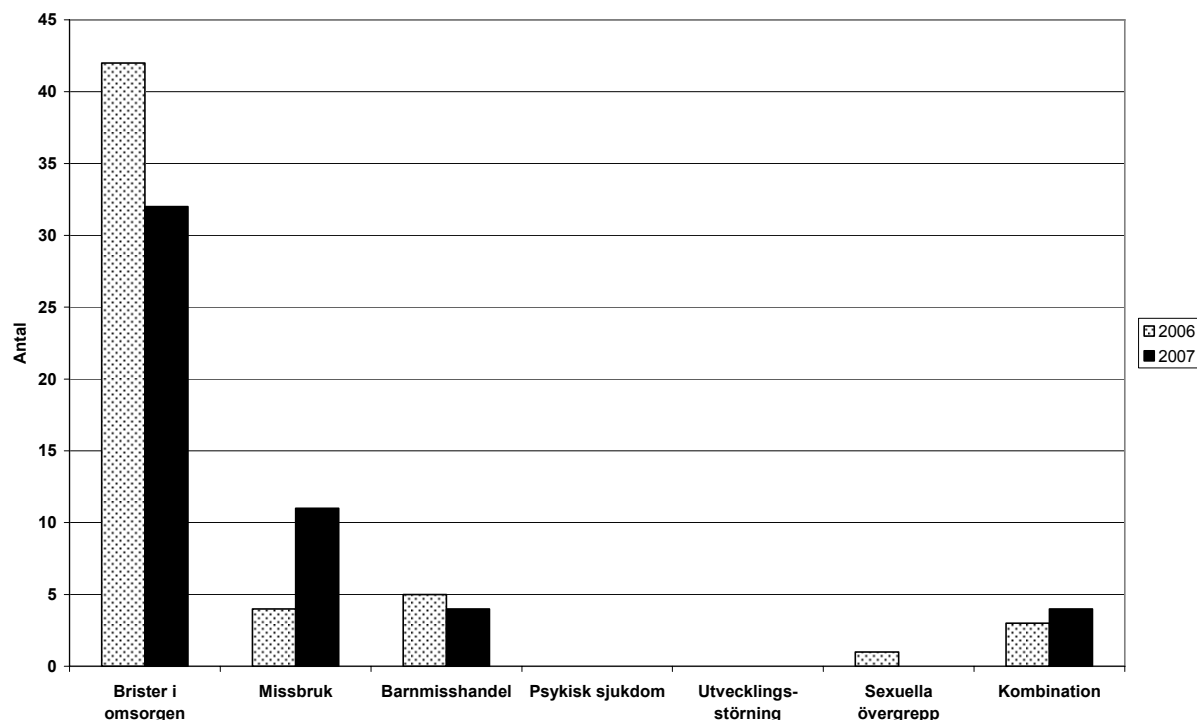

Av samtliga barn och ungdomar som blev föremål för ansökan om vård någon gång under året var 48 procent flickor och 52 procent pojkar. Jämfört med 2006 har andelen flickor ökat med tre procent.

5.4 Skäl till ansökningar om vård enligt LVU, avseende miljöfall

11 barn och ungdomar har varit föremål för ansökan om vård enligt LVU utifrån både miljö- och beteendeorsaker. Dessa återfinns i statistiken både under rubrik 5.4 och 5.5. Det totala antalet i båda tabellerna blir därför högre än det antal barn som varit föremål för ansökan om vård enligt LVU under 2007.

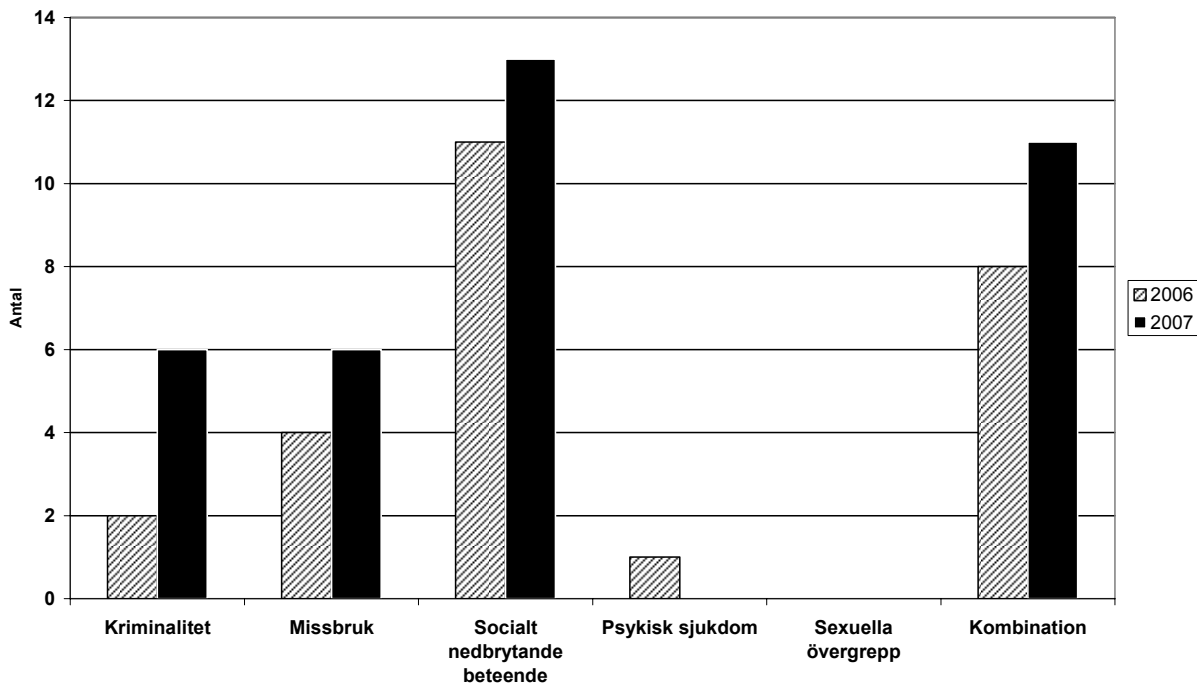
Diagram 3. Skäl till varför socialnämnderna ansökte om LVU-vård åren 2006-2007, avseende brister i hemmiljön.

Vanligaste orsaken till ansökningar om vård enligt LVU var olika former av brister i omsorgen, vilket fanns i 32 fall. Därefter följde missbruk hos föräldrarna i 11 fall och barnmisshandel i fyra fall.

5.5 Skäl till ansökningar om vård enligt LVU, avseende beteendefall

Diagram 4. skäl till varför socialnämnderna ansökte om LVU-vård åren 2006-2007, avseende den unges eget beteende.

Den vanligaste orsaken till att barn och ungdomar omhändertogs på grund av sitt eget beteende var ett socialt nedbrytande beteende som inte kan kopplas till missbruk eller kriminalitet. Omhändertaganden på denna grund skedde i 13 fall. I 11 fall skedde omhändertaganden på grund av en kombination av destruktiva beteenden.